

Iankaikkinen ylipappi

Hepr. 7:1-28

Mielikuvia pappeudesta

Mikä on papin ja erityisesti ylipapin tehtävä? Luullen, että monelle suomalaiselle käsitys pappeudesta on muodostunut siitä, miten eri kirkkokunnissa papit suorittavat rituaaleja kuten avioliittoon vihkimistä, hautaan siunaamista tai jumalanpalveluksen liturgiaa, ehtoollista ja kastetta. Tähän mielikuvaan saattaa liittyä erilaiset virkapuvut, liperit, sokeripalat kaulalla tai komeat piispalliset kauhtanat. Moni mieltää papin kaiketi tavallisia ihmisiä hurskaammaksi tai uskonnollisemmaksi ihmiseksi, joka on lähempänä Jumalaa kuin muut. Jotkut kokevat ehkä papin myös jonkinlaisena välittäjänä Jumalan ja tavallisten ihmisten välillä tai ihmisenä, jonka rukouksia Jumala kuulee paremmin kuin tavallisten maallikoiden. Näiden mielikuvien ja kirkollisten pukujen taustalla vaikuttaa ehkä se, mitä aikanaan opetettiin koulun uskontotunneilla Vanhan testamentin Aaronin pappeudesta.

Aaronin pappeus on kumottu

Tämän kertainen Heprealaiskirjeen luku 7 korostaa kuitenkin, että Aaronista alkanut pappeus on kumottu. Sen sijaan meille Kristuksessa on annettu taivaallinen täydellinen ylipappi, joka on samalla myös kaikkivaltias Kuningas. Se merkitsee myös sitä, että jokainen Herran pelastama uskova on uuden liiton pappi, jolla on vapaa pääsy ylipapin Jeesuksen kautta Jumalan isänsydämelle asti. Jokaisella uskovalla on siksi myös oikeus ja lupa siunata muita, julistaa syntejä anteeksi tai pidättää anteeksiantamus niiltä, jotka kieltäytyvät tekemästä parannusta synneistään. Yleisen eli yhteisen pappeuden perusteella uskovilla on myös oikeus julistaa Jumalan sanaa, jakaa ehtoollista ja kastaa niitä, jotka haluavat päästä Jumalan tuntemiseen. Uusi testamentti ei tunne muunlaista pappeutta ja tunnustaa vain yhden ylipapin Jeesuksen Kristuksen, joka suorittaa pappispalvelusta Isän oikealla puolella valtaistuimellaan.

Paimenen virka

Uusi testamentti tuntee kyllä seurakunnan paimenen eli vanhimman viran ja armonlahjan. Sen tehtävänä on huolehtia lauman jäsenistä, niin että uskovat saavat Jumalan sanasta ravintoa, että seurakunta pysyy raamatullisessa oikeassa opissa ja että harhaoppeja vastaan taistellaan totuuden sanalla. Paimenelle seurakunta saat-taa järjestyksen vuoksi uskoa Sanan julistajan, ehtoollisen jakamisen ja kastamisen tehtävän, vaikka periaatteessa ne kuuluvat jokaiselle uskovalle yleisen pappeuden perusteella. Seurakunnan paimenella, kaitsijalla on tietenkin samat valtuudet kuin muilla yleisen pappeuden omaavilla, mutta he eivät voi toimia minkäänlaisina välittäjinä Jumalan ja ihmisten välillä, sillä se tehtävä on yksinomaan ylipappi Jeesuksella Kristuksella.

Mihin pappeutta tarvitaan?

Mihin sitten pappeutta tarvitaan? Kysymys on siitä, miten syntiin langennut, Jumalalle selkänsä kääntänyt ja syyllisyytensä tähden kadotustuomion ansaitseva ihminen voisi päästä Jumalan luo tuhoutumatta hänen pyhyytensä ja kirkkautensa edessä. Ilman sellaista välittäjää, joka kykenee sovittamaan ihmisen hirvittävän syyllisyyden, ei ihmisellä ole mitään mahdollisuutta selvitä Jumalan tuomioistuimen edessä.

Vanhan liiton uhrikäytäntö tuhansine eläinuhreineen, joita jatkuvasti toimitettiin il-mestysmajassa ja temppelissä, oli viittaus tulevaan lopulliseen ja kertakaikkiseen

uhriin, joka sovittaisi yhdellä kertaa koko maailman kaikkien ihmisten kaikki synnit. Eläimen kannettavaksi pantiin ihmisten tekemien rikkomusten taakka ja ne surmat tiin ikään kuin ihmisten sijaisina. Mutta tosiasiallisesti yksikään eläinuhri ei voinut ihmiskunnan syyllisyyttä poistaa. Pikemminkin niiden päivittäinen toimittaminen Vanhassa liitossa muodostui ihmisille jatkuvaksi muistutukseksi siitä, että he ovat syntisiä eikä heillä ole omassa varassaan mitään mahdollisuuksia välttää tuomiota tai päästä pyhän, mutta rakastavan Jumalan luo. Samalla ne olivat kuitenkin myös lupaus ja esikuva siitä sovituksesta, jonka Jeesus Kristus uhraamalla ylipappina itsensä Golgatan ristillä kuolemaan toteutti, jotta jokainen häneen uskova voisi päästä vapaaksi synnin syyllisyydestä ja anteeksi saaneena voisi vapaasti lähestyä Jumalaa, tuomiosta vapautuneina päästä yhteyteen Jumalan rakastavan Isän kanssa ja ikuiseen iloon ja riemuun uudessa maassa ja uudessa taivaassa.

Ilman Kristuksen pappeutta ja uhria ei kukaan voi päästä Jumala luo.

Siksi hän myös voi täydellisesti pelastaa ne, jotka hänen kauttaan tulevat Jumalan luo, sillä hän elää aina rukoillakseen heidän puolestaan. (25)

Melkisedekin järjestyksen mukainen pappeus

Heprealaiskirjeen saajat olivat siis juutalaiskristittyjä, jotka olivat vainon alla. Heidän uskonsa oli alkanut horjua ja he alkoivat haikailla entisen uskontonsa suuntaan, jolla oli Rooman valtakunnassa erityisasema ja suojelu. Suuntautuminen entiseen oli muodostunut heille suureksi kiusaukseksi. Siksi kirjeen kirjoittaja haluaa tässä luvussa osoittaa, miten voimaton ja kyvytön Aaronin pappeus on pelastamaan ihmisiä Jumalan yhteyteen. Siihen tarvitaan aivan uusi ja parempi pappeus Melkisedekin järjestyksen mukaan. Itse asiassa koko luku 7 on Psalmin 110 jakeen 4 selitystä:

Herra on vannonut eikä muuta mieltään: "Sinä olet pappi ikuisesti, Melkisedekin järjestyksen mukaan."

Kuka Melkisedek on?

Tämä Melkisedek oli Saalemin kuningas ja Jumalan, Korkeimman, pappi. Kun Abraham palasi takaisin voitettuaan kuninkaat, Melkisedek meni häntä vastaan ja siunasi hänet, ja Abraham antoi hänelle kymmenykset kaikesta. Melkisedek on ensinnäkin "vanhurskauden kuningas", mitä hänen nimensäkin merkitsee, sitten myös "Saalemin kuningas" eli "rauhan kuningas". Isättömänä ja äidittömänä, vailla sukuluetteloa, ilman päivien alkua ja elämän loppua hän on Jumalan Poikaan verrattavissa, ja hän pysyy pappina ikuisesti. (1-3)

Melkisedek on arvoituksellinen henkilö, joka kuin yllättäen ilmaantuu historian näytämölle Aabrahamin ja Jobin aikalaisena ja katoaa siltä yhtä salaperäisesti. Kertomus osoittaa, että vaikka Aabraham eli monijumalaisen kulttuurin keskellä, hän ei ollut suinkaan ainoa yhteen elävään Jumalaan uskova.

Aabrahamin ja Melisedekin kohtaaminen kuvataan lyhyesti 1. Mooseksen kirjassa näin:

Kun Abram oli paluumatkalla voitettuaan Kedorlaomerin ja hänen kanssaan olleet kuninkaat, Sodomän kuningas lähti häntä vastaan Saavenlaaksoon eli Kuninkaanlaaksoon. Melkisedek, Saalemin kuningas, toi sinne leipää ja viiniä. Hän oli korkeimman Jumalan pappi, ja hän siunasi Abramän sanoen: "Siunatkoon Abramia Jumala, Korkein, taivaan ja maan hallitsija. Siunattu olkoon Jumala, Korkein, joka luovutti vi-

hollisesi sinun käsiisi." Ja Abram antoi Melkisedekille kymmenykset kaikesta. (1. Moos. 14:17-20)

Meillä ei ole varmuutta, missä Saalem niminen kaupunki sijaitsi. Se ei kuitenkaan ollut Jerusalemi, sillä se sai nimensä vasta paljon myöhemmin. Siihen aikaan sitä kutsuttiin asujiensa jebusilaisten nimellä. Melkisedek oli siis kaupungin kuningas ja samalla sen pappi.

Melkisedekiä on tulkittu kahdella eri tavalla, riippuen siitä, mihin suuntaan vertailua *"...hän on Jumalan Poikaan verrattavissa, ja hän pysyy pappina ikuisesti"* (3) on tulkittu. On niitä, jotka pitävät häntä tavallisena ihmisenä eli yhtenä esikuvana tulevas-ta Jeesuksen ylipappeudesta. Asiaa perustellaan sillä, että Raamatun vaikenemi-nen on samalla lailla Pyhän Hengen innoituksen tulosta kuin kirjoittaminen. Tulkin-nan mukaan kertomus Melkisedekistä ei anna aihetta uskoa, että hän olisi ollut yli-luonnollinen olento. Sen mainitseminen, ettei hänellä ollut sukutaulua tai sukua, ko-rostaa vain sitä, ettei Melkisedekin sukuluetteloa ole Raamatussa eikä hänen pap-peutensa niin ollen perustunut maallisiin sukulaisuussuhteisiin. Leeviläisen papin oli puolestaan pystyttävä todistamaan syntyperänsä voidakseen tulla hyväksytyksi vir-kaan.

Monet tulkitsevat vertailun päinvastaiseen suuntaan niin, että Melkisedek olisi ollut joko ylimaallinen enkelin kaltainen henkilö tai jopa itse Jeesuksen ilmaistuminen Aabrahamille. Tätä tulkintaa tukisi jae 8. *Täällä tosin kuolevaiset ihmiset ottavat vas-taan kymmenyksiä mutta siellä se, jonka todistetaan elävän.* (8) Tätä tulkintaa tuke-maan on käytetty Jeesuksen sanoja Aabrahamista:

"Abraham, teidän isänne, riemuitsi siitä, että hän saisi nähdä minun päiväni. Hän näki sen ja iloitsi." Niin juutalaiset sanoivat hänelle: "Et ole vielä viidenkymmenen vuoden ikäinen ja olet nähnyt Abrahamin!" Jeesus sanoi heille: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: ennen kuin Abraham syntyi, minä olen (ollut)." (Joh. 8:56-58)

Jos Melkisedek oli tavallinen ihminen, niin jae 8 pitäisi tulkita ehkä niin, että hän jo-tenkin Elian tapaan nostettiin taivaaseen ilman kuolemaa.

Heprealaiskirjeen kirjoittajan korostus ei ole kuitenkaan siinä, mikä tai kuka Melkise-dek oli, vaan siinä, millaisen pappeuden esikuva hän oli. Vertailu kertoo, millainen iankaikkisen papin tulee olla. Samalla se osoittaa Aaronista alkaneen pappeuden riittämättömyyden.

Melkisedekin ja Kristuksen vertailu

- Melkisedek oli kuningas, ja niin on Herra Jeesuskin – Jumalan voitelema kuningas. Hänellä on kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Hän hallitsee kaikkea kansansa parhaaksi. Herra Jeesus ei siis ole meille vain Vapahtaja, syntien sovittaja oman uh-rikuolemansa perusteella, vaan hän on myös Hallitsija, jolla on oikeus päättää mei-dän asioistamme ja jolle meidän on oltava kuuliaisia.
- Melkisedek oli vanhurskauden kuningas: hänen nimensä merkitsee vanhurskasta kuningasta. Jeesus Kristus on vanhurskas, täydellisen oikeudenmukainen kunin-gas. Hän on myös meidän vanhurskautemme, kun uskossa omistamme hänen elä-mänsä ja kuolemansa hedelmän, lahjavanhurskauden. Hän on täyttänyt kaiken van-hurskauden ja tuonut iankaikkisen vanhurskauden. Hän rakastaa vanhurskautta ja vanhurskaita ja vihaa vääryyttä.

- Melkisedek oli Saalemin kuningas, eli rauhan kuningas, ensin vanhurskauden kuningas ja sitten rauhan kuningas. Niin on myös meidän Herramme Jeesus. Vanhurskaudellaan hän teki rauhan, vanhurskauden hedelmä on rauha. Kristus puhuu rauhasta, luo rauhan. Hän itse on meidän rauhamme.
- Melkisedek oli Korkeimman Jumalan pappi, pätevä ja voideltu poikkeuksellisella tavalla olemaan hänen pappinsa ihmisten keskuudessa. Niin on Herra Jeesuskin: Hän on Korkeimman Jumalan pappi. Kukaan ei voi tulla Jumalan luo muuten kuin hänen kauttaan. Vain hänen pappeutensa kautta voimme saada sovituksen ja syntien anteeksiannon.
- Melkisedek oli ilman isää, ilman äitiä, ilman sukua, jolla ei ollut päivien alkua eikä elämän loppua. Näin hän oli sopiva esikuva Kristuksesta, joka ihmisenä oli ilman isää, Jumalana ilman äitiä. Hänen pappeutensa on ilman sukua, se ei polveutunut hänelle toiselta eikä häneltä toiselle, vaan se on häneen ikuisesti sidottu.
- Melkisedek tapasi Abrahamin, kun tämä palasi voitettuaan kuninkaat, ja siunasi hänet. Hän toi esiin leipää ja viiniä virkistääkseen Abrahamia ja hänen palvelijoitaan, kun he olivat väsyneitä. Hän antoi ne kuninkaana ja siunasi hänet pappina. Näin Herramme Jeesus kohtaa kansansa heidän hengellisissä taisteluissaan, virkistää heitä, uudistaa heidän voimansa ja siunaa heitä. Sen hän tekee erityisesti myös jakamalla meille leivässä ja viinissä oman ruumiinsa ja verensä siunauksen ehtoollisella.

Abraham antoi Melkisedekille kymmenesosan kaikesta saaliista. Sen Abraham teki ilmauksena kiittolisuudestaan siitä, mitä Melkisedek oli tehnyt hänen hyväkseen. Näin ollen meidänkin tulee osoittaa kaikkea mahdollista rakkautta ja kiittolisuutta vastalahjana Herralle Jeesukselle kaikista armonosoituksista, joita saamme häneltä. Meidän tulee osoittaa kunnioituksemme ja alamaisuutemme hänelle kuninkaanamme ja antaa kaikki uhrimme hänen käsiinsä, jotta hän voisi esittää ne Isälle oman uhrinsa suitsukkeena.

Melkisedekin suuruus verrattuna Aaroniin

Katsokaa, kuinka suuri hän on. Jopa kantaisä Abraham antoi hänelle kymmenykset saaliinsa parhaimmasta osasta. Myös niillä Leevin pojilla, jotka saavat pappeuden, on käsky ottaa lain mukaan vastaan kymmenyksiä kansalta, veljiltään, vaikka nämä ovatkin lähteneet Abrahamin kupeesta. Mutta Melkisedek, joka ei ole heidän sukuaan, otti vastaan kymmenykset Abrahamilta ja siunasi hänet, jolla oli lupaukset. On täysin kiistatonta, että alempiarvoinen saa siunauksen ylemmältään. Täällä tosin kuolevaiset ihmiset ottavat vastaan kymmenyksiä mutta siellä se, jonka todistetaan elävän. Voidaan sanoa niinkin, että myös Leevi, joka ottaa vastaan kymmenyksiä, on maksanut kymmenykset Abrahamin kautta. Leevihän oli vielä esi-isänsä kupeessa, kun Melkisedek tuli Abrahamia vastaan. (4-10)

Nyt kirjoittaja osoittaa, miten paljon suurempi ja korkeampi Melkisedekin pappeus on verrattaessa sitä leeviläiseen. Melisedek on Aabrahamia korkea-arvoisempi, vaikka Aabraham olikin saanut suuret lupaukset siitä, että hänen siemenessään eli Kristuksessa kaikkikansat tulisivat saamaan siunauksen. Leevi ja hänen jälkeläisensä Aaron ja hänestä polveutuvat papit olivat alempiarvoisia kuin Aabraham, joka taas oli Melkisedekiä alempi. Näin ollen Jeesus, joka on asetettu virkaansa Melkisedekin järjestyksen, on suunnattomasti suurempi kuin aaronilaiset papit ja se tempelipalvelus, jota kirjeen saajat haikailivat.

Pappeuteen kuuluu elämän armon jakamisen lisäksi siunaaminen ja kymmenysten vastaanottaminen. Kymmenykset vanhassa testamentissa ja Uuden testamentin uhraaminen kohdistuvat viime kädessä ylimmäiseen pappiimme Jeesukseen Kristukseen, jolta olemme kaiken siunauksen saaneet osaksemme. Silloinkin, kun taloudelliset uhrimme kohdistetaan seurakunnan toiminnan ylläpitämiseen tai evankeliumin maailmanlaajaan levittämiseen, uskova ei anna niitä viime kädessä jollekin organisaatiolle vaan Herralle itselleen kiitollisuudesta saamistaan siunauksista. Uhraamisessa on kysymys sellaisen palauttamisesta Herralle, jonka olemme häneltä saaneet. Kaikki omamme kuuluu näet hänelle. Emme ole itsemme omia vaan Herran.

Miksi tarvittiin uusi pappeus?

Jos siis täydellisyys olisi saavutettu leeviläisen pappeuden kautta, johon laki sitoi kansan, miksi sitten oli vielä tarpeen, että nousi toinen pappi Melkisedekin järjestyksen mukaan eikä häntä nimitetty Aaronin järjestyksen mukaan? Pappeuden vaihtuessa vaihtuu välttämättä myös laki. Se, josta näin sanotaan, kuuluu toiseen heimoon, josta ei kukaan ole hoitanut alttaritointia. Onhan tunnettua, että meidän Herramme on noussut Juudasta, jonka heimon papeista Mooses ei ole puhunut mitään. Tämä asia käy vielä paljon selvemmäksi, kun nousee toinen, Melkisedekin kaltainen, pappi, joka ei ole tullut papiksi maallista perimystä koskevan lain käskyn mukaan vaan katoamattoman elämän voimasta. Hänestä näet todistetaan: "Sinä olet pappi iankaikkisesti Melkisedekin järjestyksen mukaan." Näin kumotaan entinen säädös, koska se oli voimaton ja hyödytön - eihän laki tehnyt mitään täydelliseksi - mutta sen tilalle tulee parempi toivo, jonka kautta me lähestymme Jumalaa. (11-19)

Miksi Vanhan testamentin edellyttämä uhripalvelus, joka oli kuitenkin Jumalan itsensä asettama, ei riittänyt? Kysymys on aiheellinen siksikin, että yhä tänään on ihmisiä, jotka väittävät, että juutalaisille riittää Vanhan testamentin lain noudattaminen eikä heidän tarvitse uskoa Jeesukseen Messiaanaan pelastuakseen. Vastaus on se, että lain tehtävä ei missään vaiheessa ollutkaan se, että sen kautta pelastuttaisiin. Lain ja uhripalveluksen tarkoitus oli paljastaa meille synti. Mutta kummallakaan ei ole voimaa pelastaa ihmistä:

Mitä me siis sanomme? Onko laki syntiä? Ei tietenkään! Mutta syntiä en olisi tullut tuntemaan muuten kuin lain kautta. En olisi tiennyt himosta, ellei laki olisi sanonut: "Älä himoitse." ...Laki on kuitenkin pyhä ja lain käsky pyhä, vanhurskas ja hyvä. Onko siis hyvä tullut minulle kuolemaksi? Ei tietenkään! Mutta että synti paljastuisi synniksi, se on hyvän kautta tuottanut minulle kuoleman. Näin synti tuli lain käskyn kautta ylen määrin synnilliseksi. (Room. 7:7,12-13)

Tarvittiin sellainen iankaikkinen Ylipappi, jolla oli myös voima, jolla ihminen voidaan pelastaa synnin syyllisyydestä ja vallasta ja joka kykeni antamaan ikuisen elämän. Siksi Vanhan testamentin uhrisäädökset, joiden tehtävä oli vain viitata Jeesuksen lopulliseen uhriin, voitiin kumota. Kymmenen käskyn siveellinen laki pysyy tietenkin voimassa, koska se kertoo, millaista on rakkauden sisältö. Mutta sen noudattaminen tuli mahdolliseksi vain Uudessa liitossa, kun ihminen on saanut Pyhän Hengen kautta Jumalan rakkauden omaan sydämeensä.

Aina kun ateistit ja muut kristinuskon vastustajat vetoavat siihen, että uskovat eivät noudata tiettyjä Vanhan testamentin käskyjä ja kieltoja, he osoittavat vain sen, etteivät he ymmärrä Raamattua ollenkaan. Vanhan liiton uhrin ja seremonialait kumosi

se sama Jumala, joka ne oli antanutkin. Hän teki se antamalla sijalle suunnattomasti enemmän ja parempaa. Hän antoi meille toivon, jonka kautta pääsemme Jumalan luo. Sitä toivoa kirjeen kirjoittaja edellisen luvun lopussa kuvasi näin:

Koska Jumala tahtoi lupauksen perillisille vieläkin vakuuttavammin osoittaa, että hänen päätöksensä on muuttumaton, hän vakuutti sen valalla. Näistä kahdesta muuttumattomasta asiasta, joissa Jumala ei voi valehdella, me näin saamme voimakkaan rohkaisun, me, jotka olemme paenneet pitämään kiinni edessämme olevasta toivosta. Se toivo on meille kuin sielun ankkuri, varma ja luja, ja se ulottuu esiripun sisäpuolelle asti. Sinne Jeesus meni edelläjuoksijana meidän puolestamme, kun hän oli tullut ylipapiksi ikuisiksi ajoiksi, Melkisedekin järjestyksen mukaan. (6:17-20)

Ylipapin virkaan asettaminen ja pappeuden luonne

Tämä (pappeuden ja lain muuttaminen) ei tapahtunut ilman valaa. Nuo toiset ovat tulleet papeiksi ilman heistä vannottua valaa mutta tämä sen valalla, joka sanoi hänelle: "Herra on vannonut eikä kadu: sinä olet pappi iankaikkisesti." Näin on myös se liitto parempi, jonka takaajaksi Jeesus on tullut. Noita toisia pappeja on ollut useampia, koska kuolema on estänyt heitä pysymästä tehtävässään. Mutta tällä on katoamaton pappeus, koska hän pysyy iäti. Siksi hän myös voi täydellisesti pelastaa ne, jotka hänen kauttaan tulevat Jumalan luo, sillä hän elää aina rukoillakseen heidän puolestaan. (20-25)

Isä vannoi hamassa iankaikkisessa menneisyydessä valan siitä, että Poika saisi toimia iankaikkisena pappina ihmisten ja Jumala välillä. Se edellytti Pojalta kuuliaisuutta kulkea Gogatan tie, mutta kun kertakaikkinen ja täydellinen uhri oli annettu, pääsy Isän sydämelle on Jeesuksen kautta auki. Ja se tulee pysymään auki koko tulevan iankaikkisuudenkin. Vielä kun me pääsemme kirkastettuina taivaalliseen kirkkauteen, Jeesus pysyy meidän ylipappinamme, jonka kautta yhteytemme Isään jatkuu keskeytyksettä. Hänen kauttaan Pyhän Isän siunaukset virtaavat pelastettuihin ja iankaikkisuuden ajan Jeesus myös puhuu meidän puolestamme ja rukoilee Isää. Hän on tae siitä, että Jeesuksen veressä solmittu liitto pysyy loputtomasti voimassa Herran omien ja Isän välillä, siis myös taivaassa. Pelastuksemme Jeesuksessa on täydellinen ja se pysyy sellaisena. Mikään ei voi sitä milloinkaan muuttaa tai kumota. Uusi liitto onkin Hprealaiskirjeen keskeinen teema, johon palataan usein jatkossa.

Millainen ylipappi Jeesus on?

Sellainen ylipappi meille sopikin: pyhä, viaton, tahraton, syntisistä erotettu ja taivaita korkeammaksi tullut. Hänen ei tarvitse noiden ylipappien tavoin joka päivä uhrata ensin omien syntiensä ja sitten kansan syntien vuoksi, sillä sen hän teki yhdellä kertaa uhratessaan itsensä. Lakihan asettaa ylipapeiksi ihmisiä, jotka ovat heikkoja, mutta valan sana, joka tuli lain jälkeen, asettaa ylipapiksi Pojan, joka on tullut iankaikkisesti täydelliseksi. (26-28)

Mikään pappi ei voisi olla sopiva tai riittävä sovittamaan meidät Jumalan kanssa, paitsi sellainen, joka oli täysin synnitön omassa persoonassaan. Hänen täytyy olla vanhurskas itsessään, muuten hän ei voisi olla sovitusuuhri synneistämme tai puolustajamme Isän luona. Herra Jeesus on juuri sellainen ylimmäinen pappi kuin tarvitsemme, sillä hänellä on ehdottoman täydellinen henkilökohtainen pyhyys.

Jeesus Kristus on pyhä, täysin vapaa kaikista syntisistä tavoista tai haluista, eikä hänellä ole luonteessaan pienintäkään taipumusta niihin. Hänessä ei asu syntiä, hän on viaton, täysin vapaa kaikista rikkomuksista:

Hänelle annettiin hauta jumalattomien joukossa, mutta rikkaan luo hän tuli kuoltuaan, sillä hän ei ollut tehnyt vääryyttä eikä hänen suussa ollut petosta. (Jes. 53:9)

Hän oli ja on saastumaton, hän ei ole koskaan ollut osallisena muiden ihmisten syn-teihin. Vaikka hän otti kantaakseen syntiemme syyllisyyden, hän ei kuitenkaan kos-kaan osallistunut synteihimme. Hän oli eläessään maan päällä myös täysin vapaa perisynnistä ja sen seurauksista. Kristus oli neitseestä sikiämisensä kautta erillään syntisistä, vaikka hän otti todellisen ihmisluonnon.

Se, että hän on tullut taivaita korkeammalle, viittaa siihen, että hän oli se ainoa yli-pappi, jolla oli pääsy taivaalliseen kaikkein pyhimpään oman verensä kautta. Kenel-läkään muulla ei sitä mahdollisuutta voinut olla, sillä hän oli ainoa synnitön. Mutta nyt hänen täydellisen ja kertakaikkisen uhrinsa kautta jokainen häneen turvautuva pääsee Isän luokse kaikkein pyhimpään. Siitä osoitus oli se, että Jeesuksen kuol-lessa Jerusalemin temppelin kaikkein pyhimmän esirippu repesi ylhäältä alas ja tie Jumalan läsnäoloon avattiin kaikille.

Herra rukoilee sinun puolestasi

Herra rukoilee sinun puolestasi, joka olet hänen omansa. Jotta tietäisimme, mitä Jeesus tänään Isän luona rukoilee puolestamme, meidän kannattaa lukea hänen ylimmäispapillinen rukouksensa Johanneksen evankeliumin 17. luvusta:

Pyhä Isä, varjele heidät nimessäsi, jonka olet antanut minulle, että he olisivat yhtä niin kuin me. ... En rukoile, että ottaisit heidät pois maailmasta vaan että varjelisit heidät pahasta... Pyhitä heidät totuudessa. Sinun sanasi on totuus. Niin kuin sinä olet lähettänyt minut maailmaan, niin olen minäkin lähettänyt heidät maailmaan. ..."Mutta minä en rukoile ainoastaan heidän puolestaan vaan myös nii-den puolesta, jotka heidän sanansa kautta uskovat minuun, että he kaikki olisivat yhtä, niin kuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa. Rukoilen, että hekin olisivat yhtä meissä, jotta maailma uskoisi sinun lähettäneen minut. Sen kirkkauden, jonka sinä olet antanut minulle, minä olen antanut heille, jotta he olisivat yhtä, niin kuin me olemme yhtä - minä heissä ja sinä minussa - jotta he olisivat täydellisesti yhtä ja maailma tietäisi, että sinä olet lähettänyt minut ja rakastanut heitä, niin kuin sinä olet rakastanut minua. Isä, minä tahdon, että myös nämä, jotka olet minulle antanut, oli-sivat kanssani siellä, missä minä olen, ja näkisivät minun kirkkauteni, jonka sinä olet minulle antanut, koska olet rakastanut minua ennen maailman perustamista." (Joh. 17:11,15,17,20-24)

Muista, että sinä pääset kerran samaan kirkkauteen hänen kanssaan siksi, että hän valmistanut sinulle täydellisen pelastuksen. Rukoilemalla puolestasi hän varmistaa, että pääsysi taivaan poteista on sinulle avoin. Hän tahtoo ja haluaa sinut sinne luok-seen Isän kotiin katselemaan hänen kasvojaan. Siksi hän myös rukoilee, että me pyhittyisimme totuuden sanan kautta, jotta meistä uskon kautta vanhurskautetuista tulisi myös olemuksemme puolesta sopivia tulevaan kirkkauden valtakuntaan. Odot-taessamme sitä päivää Herra odottaa, että täytämme sen tehtävän, jota varten hän on lähettänyt meidät maailmaan. Se on evankeliumin jakamisen niille, jotka kulkevat

yhä kohti kadotusta. Herra pelastaa jokaisen, joka huutaa avukseen hänen nimeään.

Keiko Fujii: Käynti pastori Itoon kuolinvuoteen äärellä

Vuonna 1995 kahta viikkoa ennen kuin pastori Ei'ichi Itoo sai kutsun Herran luokse, vierailin kahden ystäväni kanssa häntä tervehtimässä sairaalassa Tokushiman Wakimachissa. Alun perinkin pienikokoinen pastori oli kutistunut entisestään. Hän lepäsi vuoteellaan. Nähdessään minut hän tervehti minua kasvot sillä sanomattoman hienossa hymyssä niin kuin aina.

”Tervetuloa, tohtori!” (Sillä tavalla hän aina kutsui minua.) Sitten hän jatkoi:

”Tohtori, minulla on syöpä, joka on levinnyt laajalle.” Hän puhui rauhallisen asiallisesti aivan kuin olisi ollut kysymys jostakusta toisesta.

”Mutta jos Herra suo, haluaisin vielä kerran nousta tekemään julistustyötä Herran kunniaksi. Voisitko rukoilla puolestani. Rukoilin. Kun olin lopettanut, hän alkoi hämmästyttävän kovalla äänellä rukoilla. Välittömästi rukouksen päälle hän alkoi laulaa virttä 595:

Vaikken näe sinua, olet vierelläni.

Autat aina, rakas Herrani.

Valmistat minulle asunnon ja odotat minua. (Kertosäe)

Kaipaam päivää, jona saa nähdä sinut.

Koska lähes kaikki pastorin lempilaulut ovat niitä minullekin, lauloin yhdessä hänen kanssaan.

”Vaikken näe sinua, kasvosi kulkevat edelläni minua varjellen, kaivattu Herrani.” Laulaessamme ensimmäistä ja toista säkeistöä kaikkien silmistä alkoi valua kyyneleet. Kolmannen ja neljännen säkeistön kohdalla suru muuttui Herran kaipauksen kyyneleiksi, Herran syvä rakkaus ympäröi meidät.

Pastorin kunto oli jo niin heikko, että jopa television katselu muodostui taakaksi. Silti hän huolehti äidistäni ja otti iloiten vastaan vierailijoita Herran enkelinä.

Kun poistuimme, hänen poikansa, joka oli häntä hoitamassa, johti meidät sairaalaa vastapäätä olevaan ruokalaan. Pastori Itoo halusi, ettei kenenkään häntä katsomaan tulleen tarvitsisi palata nälkäisenä. Kun olimme istuneet pöytään, ravintolan kristitty isäntä kysyi meitä, mistä olimme tulleet. Kun vastasin: ”Hiroshimasta”, hän sanoi:

”Vähän aikaisemmin oli myös ollut vierailijoita kaukaisesta läänistä. Aivan päivittäin eri puolilta maata tulee ihmisiä pastori Itoota tapaamaan. Luulen, että te ajattellette, että hän rakastaa teitä enemmän kuin ketään muuta. Kaikki ajattelevat niin. Minunkin mielestäni hän rakastaa eniten minua.”

.....

Kahta viikkoa myöhemmin, kun lähes kaikki, jotka kynnelle kykenivät, olivat käyneet sanomassa pastori Itoolle jäähyväiset tässä ajassa, häneltä kysyttiin olisiko vielä ketään, jonka hän vielä haluaisi tavata. Hän vastasi: ”Haluaisin tavata lähetysaarnaaja Pihkalan lapset.” Hän tiesi, että vaikka muu perhe oli sillä hetkellä Suomessa, lukiosta valmistuneet Asako ja Tomia olivat maassa vapaaehtoistyössä. Kun

he olivat vuonna 1975 syntyneet Tokushimassa, pastori Itoo oli käynyt siunaamassa heitä ja piti heitä kuin omina lapsenlapsinaan. Nyt helmikuussa 1995 he olivat avustamassa Koben suurmaanjärityksen uhreja. Pastori Itoon viesti saavutti heidät. Pastori Masaki vei heidät autolla sairaalaan. Heti potilashuoneeseen saavuttua pastori Itoo alkoi siunaten rukoilla Asakon ja Tomion puolesta. Sitten hän nukahti kesken rukouksen.

Seuraavana päivänä hoitava kristitty lääkäri Ooshima oli pastori Itoon vieressä, kun tämä iloisesti hymyillen kohotti molemmat kätensä ylös kuin nähden jo Jeesuksen. Sitten kädet putosivat alas ja hänen maallinen matkansa oli päättynyt.

Entä sinä?

Oletko sinä valmis lähtemään kirkkauteen todelliseen kotiisi taivaallisen Isän luona? Onko sinulla rauha siitä, että pääsy kirkkauteen on sinulle varma? Ellet vielä ole, käänny tänään Herran Jeesuksen puoleen. Hän kutsuu sinua sanassaan luokseen. Hän haluaa sinut taivaaseen luokseen, kun tehtäväsi täällä ajassa on suoritettu. Tunnusta hänelle syntisi ja vetoa siihen, että hän on niiden rangaistuksen Golgatalla kärsinyt sinun sijaisnasi. Pyydä sitten häntä tulemaan sydämeesi sen kuninkaaksi ja rauhan antajaksi. Herra lupaa, että hän ei heitä ketään sellaista ulos, joka tulee hänen luokseen. Avaa sydämesi hänelle.

Jos sinä olet jo Herran oma, kiitä ja ylistä häntä tänään siitä, että hän on valmistanut sinulle täydellisen ja iankaikkisen pelastuksen ja siitä, että hän herkeämättä rukoilee sinun puolestasi. Suuntaa tänäänkin mielesi suureen ylipappiisi ja lähde kertomaan hänen armostaan myös muille.